יציאות השבת פרק ראשון שבת

ז.

מסורת הש"ס

(א) עירובין פז:, כ) פי' פנה והוא פלג פרק, ג) פי' קולים, ד) [עירובין פז:], ה) נישין עט. פ"ש, ו) [עירובין לה: לז:], ז) [דף סו:], ח) פ"ש ומעלת פ"ק דעירובין מלר שברכים נמצאין בזו חילופין כזו רש"י לעומתה כו', ט) [רש"ל מ"ז], י) [דף ק.], יא) [נקמן ק.], יב) שם תרל כרמלית עליו עלי"ל. רש"ל.

הגהות הב"ח

(א) נמ' רב אשי לא אמר כעולא אלא שלא מ"ט:

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית באיתים כו' הוריק דיקומו חיב. עי' לקמן פ ע"ח ברש"י ד"ה והוא שם חיוב פי' ודי' נמ ע"ב ברש"י ד"ה מוקף לכרמלית ולע"ב: שם דה"ל קרגב. וע"ש מטהרים בעגלל רה"י לשמת יסס מ"י מיסטיוטים רה"י לשמת ת"ש: שם בתיבו אין מבלבלין וכו'. עי' עירובין פט ע"ח מוס' ד"ה כמחלוקת: תוס' ד"ה אבל בין העמודים כו' דיבר ב"ז אמה. עי' עירובין ו ע"ב מוס' ד"ה וכי מיתה:

מוסף רש"י

קרפף כו' הזורק לתוכו. מרשות הרבים, חייב. חמלת, ולמ"ג דלענין איסור טלטול אדום דגנן כמרכלית שאסרו לטלטל מתוכו אלא נד', מדאורייתא רשות היחיד נמוכה היא, דמחיצה היא אלא שמתוקרת דיורין, ומשום הכי אסרי רבנן לטלטולי. שרובין סו:. נעץ קנה ברשות היחיד. כתב גבוה ממחיצת האגב, וזורק. מרשות הרבים, ונח על גביו חייב. הכי לה בתחה בהה"ר, שאיר רה"י עולה עד לרקיע. תש"ג לאחיר רה"ר ולא לעולה מעשרה (גיטין עט:).

עין משפט נר מצוה

לא א מ"ר פט"ו מהל' שבת הלכה ל סמג לאוין סה טור שו"ע מ"ח סי' שמו סע' ג וסי' שנח סעי' ח:
לב ב ג מ"ר פ"ל מהל' שבת הלכה ד טוש"ע מ"ח סי' שמה סעיף יד:
לג ד מ"ר שם פ"ל ה':
לד ה ו מ"ר שם הלכה ז טוש"ע מ"ח סי' שמה סעיף י:
לה ז ח מ"ר שם הל' ד טוש"ע שם סעיף יא:

לעזי רש"י

דורצא"י [רונצ"א]. חוחים.
איגלטיי"ר [איגלינטיי"ר]. מנה דוקרני.

רבינו חננאל

אוקמ' בבקעה דאית לה מחיצות מדקתני רשות היחיד. קרן זוית הסמוכה לרה"ר ואיצטבא שלפני העמודים כמרכלית ניחוינן. כל שאין גבוה כן הקרקע ג' טפחים כגון ליבני וכיוצא בה כרה"ר דמי, וכל הגבוה ג' טפחים ואין בו רחב ארבעה זורק ונח על גביו פטור. חוץ מן הזורק ונח על פי הכלב או בפי הכבשן או בידו של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמוצא תפלין. משום דמחשבתו משויא להו מקום, ומפורש בהמוצא המילין כי האי גונא דכל שחות מג' באדון בארץ חשיב. וא"ר יוחנן אין כרמלית פתוחה מד' ותופסת עד י' טפחים, אבל למעלה מי' מקום פטור הוא. והכי פירושא בפרק הזורק כי הא דאמר שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה ואוקימנא בכרמלית. ואקילו בה רבנן מקולי דה"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא, מקולי דהיר נמי דעד י' הויא כרמלית למעלה מי' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור. הא דרב גידל דאמר שפחים וקיריוי משלימו לעשרה, על גגו מותר לטלטל בכלו, כי כרה"י הוא חשוב. דאמרינן בכי האי גונא ניד אסיק מחיצתא. בתוכו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות. מ"ש כיון דלא חזי לדירה אין המחיצות מועילות, אלא כמו שאין שם מחיצות דמו.

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא א"ר יוחנן [א]*קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הזורק לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמחוסרת דיורין בשלמא רב אשי לא אמר [ב] כדעולא אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיה אמר לך אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף היא ורב אשי *רה"י קתני: והכרמלית אטו כולהו גמי לאו כרמלית נינהו כי אתא רב דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא [ג]לקרן זוית הסמוכה לרה"ר דאע"ג דזימנין דדחקי ביה רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניחא תשמישתיה כי כרמלית דמי כי אתא רב דימי א"ר יוחנן בין העמודין נידון ככרמלית מ"ט אף על גב דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה [ד]איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד איצטבא איצטבא הוא דלא ניחא תשמישתיה [ה]אבל בין העמודים דניחא תשמישתיה לא לישנא אחרינא אבל בין העמודים דזימנין דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר [ו]זורק וטח בפניה חייב על גבה פטור אביי ורבא דאמרי תרוייהו והוא שגבוה שלשה דלא דרסי לה רבים אבל [ז]היזמי [ח]והיגי אע"ג דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו היזמי והיגי אבל צואה לא ורב אשי אמר [ט]אפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן [י]אין כרמלית פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקרויו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו *בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד י' [יא]דעד י' הוא דהויא כרמלית למעלה מי' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מי' למאי הלכתא אילימא דאין רשות היחיד למעלה מי' והאמר רב חסדא [יב]נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני [יג]שרה"י עולה עד לרקיע אלא

לא נצרכה אלא לקרן זוית. לא כעי לגימר דאיתמר דאיתמר לגדי רה"ר משום דלר"מ כרה"ר דמי ואפילו אית בהו חיפופי או שמא מספקא ליה אי מודה להו רבי אליעזר אם לאו: **אבל** בין העמודים. כרה"ר דמי אע"פ שאין בין עמוד לעמוד ט"ז אמות הוי רה"ר כיון שבני רה"ר בוקעין בה וחזן לבין עמודים *רחב שפה עשר אמה: **וטח בפניה** חייב. לומר ר"מ דאם נח למעלה משלשה לריך שיהא בפניה ארבעה על ארבעה ומה שמדובק בפני הלבינה חשוב כמונח עליה אע"פ שאינו אלא באויר וכן הא דתנן למטה מי' מזוק באדון ומוקי לה רבי יוחנן בדבילה שמינה היינו טעמא נמי דבין שנדבק בפני הכותל שהוא רוחב ד' על ד' חשוב כמונח עליו וריב"ל פי' דאף למעלה מג' לא בעי שיהא בפני הלבינה וכותל ד' על ד' דבין שרוחה אינו אלא כמונח עליו אע"פ שהקרקע מקיף כמונח בפני הלבינה וכותל ד' על ד' דבין שרוחה אינו אלא כמונח עליו ריב"ל פי' דאף למעלה מג' לא בעי שיהא